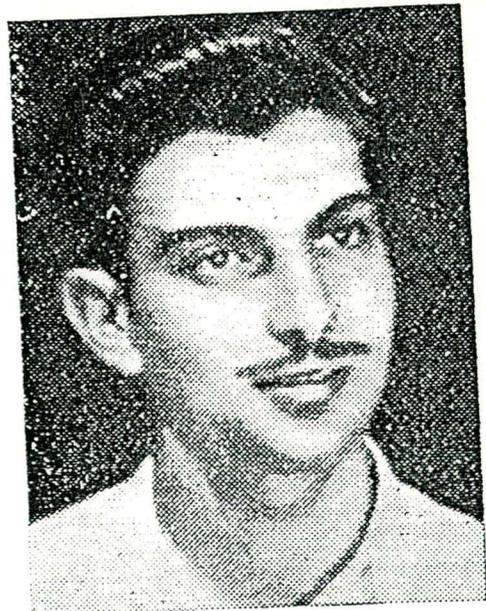

רזבין אליהו (אדוארד)

בן שלמה וויקטוריה. נולד ב-2.5.1926 בבגדה, בירת עיראק. השלישי בק שבעה ילדים. כשנולד נקרא אדוארד. במלאות לו 15 שנה נרצח סבו בידי פורעים ערבים ומאז נקרא על שם סבו — אליהו. ב-1927, אחרי מות האב, עלתה המשפחה ארצה והוא בן שנתיים. בארץ למד בגן ילדים, בבית-ספר עממי ובגימנסיה "הרצליה", שהספיק ללמוד בה רק עד המחלקה הששית והתחיל אחר-כך ללמוד במקוה-ישראל. הצטרף לתנועת "הנוער העובד". מסור לתנועה ופעיל בה. מצבה הדחוק של המשפחה אילצהו להתחיל בחיי עבודה. עבד בעבודות בנין כמשגיה ובעבודות אחרות, אולם שאיפתו היתה לחיות בקיבוץ. בשנת 1942 התגייס לפלמ"ח. הרבה לטייל בארץ וחדר למקומות שוממים. עבד בהכשרה מגויסת בשדה-נחום ובמשמר-העמק. עבר אימון יסודי ונעשה "חבלן עצמאי". אחרי כ"ט בנובמבר 1947 נקרא לשירות בבית הקרן-הקיימת-לישראל שבבית-דגון. במשך שבועים היו מכותרים ומנותקים. לאחר שהובאה לשם מחלקה של חי"ש נתמנה האחראי על הבית. משם הועבר עם קבוצת הפלמ"ח לחולדה. השתתף בפריצת הדרך לירושלים. נלחם על הקסטל — בקרבות ובזריעת מוקשים. השתתף בכמה קרבות בירושלים, לרבות הקרב על גבי-סמואל. עליו ואופטימי, חסון ורענן. חביב על חבריו, אף שנראה שונה מהם בהתנהגותו, כי שמר על "רשות היחיד" שלו. תמיד מצא ענין בדבריהם של בוני הארץ זמגיניה. עמד על דעתו בתקיפות וחבריו כינוהו משום כך בחיבה "אליהו סוס". היה עשוי ללא תת ושש לקראת סכנה. אגב תרגיליו בפלמ"ח חדר פעם לכפר ערבי בסביבה עויינת ועמד מאחורי גבו של אחד היושבים בבית-קפה. התנהג בשקט לפני פעולת-קרב ולאחריה.

בקרב על קטמון נשלחו ארבעה חבלנים עצמאיים והוא ביניהם. בשעת קפיצה מעל גדר נפצע מכדור אויב במצחו, ולפני שהספיקו להגיש לו "עזרה ראשונה" מת ביום 1.5.1948. נקבר בקרית-ענבים.